

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců
JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobkyně: **obec Hradešín**
sídlem Hradešín 114, Český Brod

zastoupená advokátem JUDr. Bohumilem Růnou
sídlem Kamlerova 795, Říčany

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- 1) **Impresa Prague spol. s r. o.**, IČO: 24242659
sídlem Vyšehradská 1269/29, Praha 2

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Plavcem, Ph.D.
sídlem Na Zábradlí 205/1, Praha 1
- 2) **Ing. M. S.**
bytem X
- 3) **J. L.**
bytem X
- 4) **O. Š.**
bytem X
- 5) **Ing. M. S.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2021, č. j. 176011/2020/KUSK,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo k odvoláním osoby zúčastněné na řízení 1) [dále také jen „žadatelka“], osoby zúčastněné na řízení 2) a obce Příšimasy změněno rozhodnutí Městského úřadu Český Brod (dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 19. 10. 2020, č. j. MUCB 50664/2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl vodoprávní úřad jakožto speciální stavební úřad dle § 15 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 169/2018 Sb. (dále jen „stavební zákon“) tak, že **nevydává** stavební povolení ke stavbě vodního díla „*vodovod P. – K.*“ na pozemcích parc. č. Xa, Xb, Xc a Xd v katastrálním území P.. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že žadatelce stavební povolení k této stavbě **vydal** a stanovil podmínky pro její provedení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

2. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou [k aktivní procesní (žalobní) legitimaci žalobkyně dále viz body 27-28 rozsudku] a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
3. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích včas uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Podstatný obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 21. 11. 2018 podala žadatelka dle § 15 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů k vodoprávnímu úřadu žádost o vydání stavebního povolení ke shora identifikovanému vodnímu dílu. Dne 3. 12. 2018 vodoprávní úřad vydal oznámení o zahájení řízení, které posléze doručoval účastníkům stavebního řízení, které jmenovitě identifikoval v rozdělovníku. Subjektům, které identifikoval jako hlavní účastníky stavebního řízení, doručoval toto oznámení jednotlivě, vlastníkům sousedních pozemků nebo staveb na nich [§ 109 písm. e) stavebního zákona] doručoval veřejnou vyhláškou. Vodoprávní úřad oznámení o zahájení doručil též několika vyjmenovaným správním úřadům a dále několika vyjmenovaným soukromým subjektům. Mezi takto identifikovanými subjekty, jimž bylo oznámení o zahájení řízení doručeno, nebyla žalobkyně zahrnuta.
5. Součástí obsáhlého správního spisu, který s ohledem na jedinou posuzovanou otázku – účastenství žalobkyně ve správním řízení – soud podrobně nerekapituluje, je též regulační plán P. – lokalita „K.“, vydaný usnesením Zastupitelstva obce Příšimasy č. 244 dne 28. 5. 2018 (dále jen „regulační plán“). Z regulačního plánu kromě jiného vyplývá, že nahrazuje územní rozhodnutí o umístění staveb dopravní a technické infrastruktury, mj. i vodovodu a kanalizace napojující na technické sítě tuto lokalitu (srov. např. str. 8-9 a 12-14

regulačního plánu). Na straně 21 regulačního plánu v subkapitole *Vodovody* se pak uvádí: „Zásobení pitnou vodou předmětného území je navrženo z vodojemu (VDJ) Hradešín (čerpáné vyšší pásmo) podle dispozic správce systému STAVOKOMPLET, spol. s r.o. Podle vyjádření správce stávajícího rozvodu STAVOKOMPLET, spol. s r.o., pro novou zástavbu požadují prodloužit řad „B“ vyššího tlakového pásma vedoucí z ATS (automatická tlaková stanice – dále jen „ATS“ – pozn. soudu) VDJ Hradešín a tuto ATS zkapacitnit doplněním dalšího čerpadla, aby byl zajištěn dostatečný tlak a průtok pro nově uvažovanou zástavbu. Dále správce požaduje propojit na vyšší tlakové pásmo přiléhající zástavbu (směrem na severovýchod) a stávající málo kapacitní ATS zrušit. (...) Prodloužení stávajícího vodovodu pro veřejnou potřebu do nové oblasti až k napojovacímu bodu na vodovod ve stávající zástavbě /řad „PŘEPOJENÍ OBLASTI NA VTP“/ představuje 551,21 m dlouhý řad z PE 100, SDR 11, 110x10 (DN90). Napojen bude na ukončení řadu vyššího tlakového pásma (VTP) vodojemu (VDJ) Hradešín jižně od předmětné lokality.“

6. Z projektové dokumentace vyplývá, že veškerá stavební činnost bude probíhat na pozemcích v katastrálním území P.. Součástí spisu jsou výpisy z katastru nemovitostí, ze kterých nevyplývá, že by vlastníkem některé z těchto nemovitostí byla žalobkyně. Součástí projektové dokumentace je příloha „Situace VDJ Hradešín“ č. D.13.12, která však obsahuje toliko označení řešené lokality a označení (mimo ni se nacházejícího) vodojemu Hradešín spolu s poznámkou: „Zkapacitnění stávající ATM (správně ATS – pozn. soudu) z VDJ Hradešín doplněním dalšího čerpadla, aby byl zajištěn dostatečný tlak a průtok pro novou lokalitu P.-K.. Návrh výkonu a parametrů čerpadla učiní provozovatel vodojemu Hradešín.“
7. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl vodoprávní úřad o žádosti žadatelky o vydání stavebního povolení ke stavbě vodovodu P.-K. negativně (naopak její žádosti o vydání stavebního povolení ke stavbě kanalizace P.-K. vyhověl). Prvostupňové rozhodnutí odůvodnil vodoprávní úřad tak, že z nashromážděných podkladů je patrné, že ve vodárenské soustavě, na kterou má být nový vodovod napojen, není dostatek vody, a povolením stavby by tak došlo k porušení § 11 odst. 1 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“), dle něhož vodovody musí být navrženy a provedeny tak, aby bylo zabezpečeno dostatečné množství zdravotně nezávadné pitné vody pro veřejnou potřebu ve vymezeném území a aby byla zabezpečena nepřetržitá dodávka pitné vody pro odběratele. Ani prvostupňové rozhodnutí vodoprávní úřad žalobkyni nedoručil a neoznačil ji ani jako účastníka řízení dle § 109 písm. e) stavebního zákona, jemuž by rozhodnutí doručoval veřejnou vyhláškou.
8. Napadeným rozhodnutím žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že stavbu vodovodu žadatelce povolil, neboť dospěl k závěru, že důvody, které vedly vodoprávní úřad k zamítnutí její žádosti, jsou nepřesvědčivé, a že vybudování vodovodu P.-K. naopak nijak neodporuje § 11 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích. Z rozdělovníku uvedeného na poslední straně napadeného rozhodnutí vyplývá, že bylo na vědomí zasláno též žalobkyni. Napadené rozhodnutí jí bylo doručeno dne 12. 4. 2021.

Obsah žaloby a dalších podání účastníků a osob zúčastněných na řízení

9. Žalobkyně namítá, že v důsledku vad řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, byla zkrácena na svých právech. Žalobkyně a obec P. jsou totiž podílovými

spoluvlastníky vodojemu (každý s podílem o velikosti ideální $\frac{1}{2}$) nacházejícího se na pozemku parc. č. st. Xe v katastrálním území Hradešín. Své tvrzení žalobkyně dokládá výpisem z katastru nemovitostí. Žalobkyně je názoru, že z důvodu spoluvlastnictví vodojemu, ze kterého dovozuje i své spoluvlastnictví k celé vodárenské soustavě, je i „podílovým spoluvlastníkem o velikosti $\frac{1}{2}$ ve vodárenské soustavě obsažené vody“. Z toho důvodu se domnívá, že měla mít ve stavebním řízení postavení účastníka řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Jak vodoprávní úřad, tak i žalovaný však žalobkyni zcela opomněl. Žalobkyni bylo doručeno pouze napadené rozhodnutí, nikoliv však jako účastníkovi řízení. Předtím jí v rámci tohoto řízení písemnosti doručovány nebyly, a žalobkyně tedy nemohla využít ani institut tzv. tvrzeného účastenství dle § 28 odst. 1 správního řádu. Žalobkyně současně namítá, že ve vodárenské soustavě je nedostatek vody a že napojením dalších subjektů na tuto soustavu bude v ohrožení zásobování vodou obyvatel žalobkyně. Z tohoto důvodu žalobkyně soud žádala o přiznání odkladného účinku žalobě.

10. Usnesením ze dne 11. 6. 2021, č. j. 43 A 34/2021 - 72 (dále jen „usnesení“), soud návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl. Na usnesení reagovala žalobkyně samostatným podáním, v němž odmítla některá tvrzení žalovaného a žadatelky (obsažená ve vyjádřeních k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě), která soud v usnesení rekapituloval. Na tvrzení žalovaného, že [ž]alobkyně své účastenství dovozuje jen od spoluvlastnictví vod, nijak však nedokládá vlastnictví vodovodu ani vody“ (bod 4 usnesení), žalobkyně reagovala doložením společného prohlášení žalobkyně a obce P., v němž obě obce společně prohlašují, že jsou spoluvlastníky budovy vodojemu na pozemku parc. č. st. Xe v k. ú. H.. Současně žalobkyně opětovně doložila výpis z katastru nemovitostí, z něhož vyplývá totéž. Žalobkyně na základě těchto důkazů považuje za nesporné, že je společně s obcí P. „podílovým spoluvlastníkem s podílem o velikosti id. $\frac{1}{2}$ vodojemu, resp. vodovodní soustavy.“ Dále žalobkyně v reakci na tvrzení žadatelky, že vodní dílo není nijak rozsáhlé, že má na něj být napojeno 40 rodinných domů a že podle stanoviska založeného ve správním spise nemůže dojít k přečerpání vydatnosti vodního zdroje (bod 5 usnesení), propočítává, že orientační spotřeba vody v nově vzniknuvší čtvrti K. bude činit přibližně 5 760 m³ ročně. Že je kapacita vodního zdroje přitom velmi omezená, měla dle žalobkyně potvrdit i sama obec Přišimasy v jednom ze svých vyjádření, které je vzpomínáno v napadeném rozhodnutí.
11. Žalovaný předně vyjádřil názor, že žaloba není přípustná, neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Pokud se žalobkyně cítila být opomenutým účastníkem řízení, mohla podat odvolání dle § 84 správního řádu. Ve stavebním řízení byly nicméně dokumenty doručovány veřejnou vyhláškou, a žalobkyni tudíž doručeny byly. Ode dne 5. 12. 2018 do 29. 12. 2018 bylo vyvěšeno oznámení o zahájení řízení. Prvostupňové rozhodnutí bylo vyvěšeno ode dne 20. 10. 2020 do 5. 11. 2020. Žalobkyně měla dostatek času se o řízení dozvědět. Dále žalovaný uvedl, že žalobkyně své přímé účastenství opírá pouze o údajné spoluvlastnictví vod tekoucích ve vodovodu. Nijak však neprokazuje, kdo je oprávněn odebírat podzemní vody. Ze správního spisu vyplývá, že odběratelem podzemních vod je obec Přišimasy. Žalobkyně dokládá pouze spoluvlastnictví k pozemku, jehož součástí je stavba vodojemu, nikoliv však k vodovodu.
12. Žalobkyně v replice z 6. 9. 2021 uvedla, že stavba (žalobkyně patrně mínila vodárenskou soustavu jako celek – pozn. soudu) je umístěna z podstatné části v jejím katastrálním území,

a že už jen z toho důvodu by měla být neopomenutelným účastníkem stavebního řízení. Dále v tomto podání, že *v současné době zjistila*, že voda do nového vodovodu v P. pro 40 novostaveb má být dodávána prostřednictvím ATS, která se nachází na pozemku u vodojemu, a je tudíž ve spoluvlastnictví žalobkyně a obce Přišimasy. Kapacita ATS je však limitována, a zásobování obyvatel žalobkyně vodou po napojení novostaveb na vodárenskou soustavu tak bude ohroženo. Technické podmínky (tj. výkon ATS), jakož i celková kapacita vodního zdroje tedy napojení dalších nemovitostí na stávající vodovod neumožňují. Už v současné době je žalobkyně vodou zásobována nedostatečným způsobem. Opětovně žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že je opomenutým účastníkem. K námitce, že jí byly dokumenty v průběhu stavebního řízení doručeny veřejnou vyhláškou, žalobkyně uvedla, že k doručení správního rozhodnutí veřejnou vyhláškou účastníkovi nemůže dojít, není-li na něm jako účastník uveden. K podpoře svého tvrzení odkázala na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 3. 2014, č. j. 30 A 95/2012 - 50. Žalobkyně však v žádném dokumentu jako účastník řízení označena nebyla, a žádné dokumenty jí tedy ani nebyly doručeny.

13. Žadatelka ve vyjádření uvedla, že se žalobkyně mylí, dovozuje-li své účastenství ve stavebním řízení z domněnky, že je spoluvlastníkem vody obsažené ve vodárenské soustavě. Žalobkyně nikterak nespecifikovala, na základě jakého titulu by jí mělo spoluvlastnické právo k vodě svědčit. Pouhý odkaz na spoluvlastnické právo k vodojemu nestačí, neboť toto právo nemá ve vztahu k vodě jako takové žádné „právo tvorné účinky“. Povolení k nakládání s podzemními vodami ze studničních vrtů bylo vydáno pouze obci P., a to rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 27. 4. 2020, sp. zn. S-MUCB 13250/2020/OŽPZ-IS. Dále žadatelka namítla, že žalobkyně zcela opomíjí, že ve věci bylo vydáno formou regulačního plánu územní rozhodnutí, proti němuž však žalobkyně nijak nebrojila. Teprve nyní, když bylo vydáno stavební povolení, se účelově pokouší výstavbu vodovodu oddálit. V dalším podání žadatelka v reakci na tvrzení žalobkyně uvedla, že není pravdou, že by se stavba nacházela „z podstatné části“ v katastrálním území žalobkyně. Naopak, celá napadeným rozhodnutím povolená stavba je umístěna v katastrálním území obce P.. K tvrzení žalobkyně, že kapacita ATS je omezená a že nebude její výkon dostačovat, dojde-li k napojení vodovodu na novostavby v Přišimasech, žadatelka uvedla, že jde o ničím nepodložená tvrzení. Kapacita samotného vodního zdroje je dle žadatelky dostačující. Žalobkyně účastníkem stavebního řízení nebyla a ani být neměla, neboť pro to nebyl žádný důvod. I kdyby však účastníkem řízení být měla, měla své účastenství tvrdit v průběhu správního řízení, protože o tom, že bylo vedeno, nepochybně musela vědět. Popřípadě žalobkyně mohla podat též odvolání dle § 84 správního řádu. Uvádí-li žalobkyně, že k doručení správního rozhodnutí veřejnou vyhláškou nemůže dojít, není-li účastník na tomto rozhodnutí výslovně uveden, jde dle žadatelky o zcela mylnou domněnku. Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky Pardubice ze dne 12. 4. 2019, č. j. 52 A 96/2018 - 38, totiž vyplývá, že pro možnost seznámit se s rozhodnutím či s jinou písemností doručenou veřejnou vyhláškou není podstatné, zda je jméno a příjmení účastníka uvedeno v rozdělovníku. Vyvěšením veřejné vyhlášky na úřední desce po stanovenou dobu dojde při splnění ostatních zákonem stanovených podmínek k doručení všem, kterých se písemnost týká. Žalobu je nutné považovat za nepřipustnou ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., neboť žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky.
14. Na podání žadatelky reagovala žalobkyně, která opětovně tvrdila, že se ATS u vodojemu na pozemku parc. č. st. Xe v k. ú. H. nachází v jejím vlastnictví. Dále žalobkyně zdůraznila, že se její tvrzení o limitované kapacitě ATS zakládá na skutečnosti, avšak jedná

se o odbornou otázku, k jejímuž řádnému posouzení bude patrně nutné nechat vypracovat znalecký posudek.

15. Své stanovisko v řízení před soudem vyjádřily i osoby zúčastněné na řízení 2) – 5), jež v obsahově téměř totožných podáních uvedly mj., že žalobkyně byla dlouhodobě nečinná a účastenství ve stavebním řízení nijak netvrdila, ač jí muselo být známo (v důsledku probíhajících prací v lokalitě), že se v Přišimasech chystá výstavba nové čtvrti. Žalobkyně byla obeznámena s plánovaným zasíťováním vodovodního řadu minimálně od roku 2016, tj. od doby vydání regulačního plánu.

Ústní jednání

16. Při ústním jednání dne 29. 3. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
17. Žalobkyně doplnila, že ve skutečnosti se jedná o výstavbu vodovodu pro minimálně 120 osob, což představuje „čtvrtinu H.“. Předložila důkazy, kterými hodlala prokazovat své spoluvlastnické právo k ATS. Uvedla, že ze správního spisu vyplývá dotčení této části jejího majetku, která má být zrušena a nahrazena novým čerpadlem.
18. Žalovaný namítl, že tvrzení o počtu domů a zejména o dotčení ATS je opožděné. Dle něj platí fikce, že se žalobkyně seznámila s rozhodnutím a jako opomenutý účastník nepodala odvolání. Žalobkyně nebyla „sousedem“ ve stavebněprávním smyslu a bude účastníkem až v řízení o povolení odběru podzemních vod.
19. Žadatelka uvedla, že nerozumí žalobě a nenachází v ní tvrzení o porušení žalobkyniných práv. Tvrzení tam uvedená nejsou podstatná pro rozhodnutí a dochází k jejich nepřipustnému posunu. Zpochybnila tak aktivní legitimaci žalobkyně i včasnost žalobních bodů. Objem vody dodávané žalobkyni v rámci společné soustavy byl smluvně dojedнан s obcí P.. Především však před vydáním napadeného rozhodnutí došlo ke zkapacitnění zdroje vody, které je tak dostatek. I pokud tomu tak není, důvodem je jen extenzivní užívání vody např. k mytí automobilů. K tomu žalobkyně oponovala, že došlo pouze k nahrazení zhavarovaného vrtu VZ1 a celková kapacita se nenavýšila. Žadatelka setrvala na svém stanovisku a závěrem jednání navrhla provedení dalších důkazů a přerušení řízení (k tomu dále).
20. Osoba zúčastněná na řízení 2) se prohlásila za reprezentanta vlastníků, kteří koupili v dobré víře pozemky s tím, že voda bude zajištěna a výstavba rodinných domů bude povolena. Zrušením napadeného rozhodnutí by jim vznikla škoda. Na čtených jednáních ohledně vody v letech 2018-2021 nikdy nezaznamenala zástupce žalobkyně, která sama plánuje významný územní rozvoj spojený s vysokou potřebou odběru vody. K vrtu VZ1 uvedla, že ten funguje a čerpá se z něj.
21. Soud při jednání provedl důkaz prohlášením žalobkyně a obce P. ze dne 1. 10. 2008 a internetovým výpisem z LV č. Xf v k. ú. H., ze kterých shodně vyplývá, že žalobkyně je podílovou vlastnící stavby VDJ, stojící na pozemku p. č. st. Xe.
22. Dále soud provedl k důkazu dohodu vlastníků provozně souvisejících vodovodů (dále jen „dohoda“), údajně uzavřenou mezi obcí Přišimasy a žalobkyní. Na soudu předložené kopii smlouvy nejsou podpisy zástupců stran, je k ní však připojena doložka ze dne 26. 6. 2017, resp. 21. 7. 2017, podle které byla smlouva uzavřena v souladu s usnesením a vůlí zastupitelstev obou obcí. Z čl. I. uvedené dohody a k ní přiložených schémat má soud za to, že žalobkyně nevlastní větev vodovodu, který vychází z objektu VDJ a zásobuje obec

P.. Naopak ji vlastní obec P.. Na tuto větev se má bezprostředně napojovat povolená stavba.

23. Z provedeného dokazování soud nebyl schopen dospět k jednoznačnému závěru ohledně vlastnictví ATS, byť z dohody se spíše jeví jako pravděpodobné tvrzení žalobkyně, že ta je minimálně jejím spoluvlastníkem. To přitom podporuje i žalobkyní předložený a k důkazu provedený výtah z jednání zastupitelstva obce P. ze dne 21. 11. 2007, které jakožto spoluvlastník vyslovalo souhlas s výměnou ATS za podmínky, že to pro ni nebude znamenat finanční náklady ani omezení dodávek vody, neboť slouží výhradně žalobkyni. S ohledem na rozdílný časový původ dokumentů a skutečnost, že schémata přiložená k dohodě zobrazují rozdílnou „současnou“ a „budoucí“ podobu zapojení, je nutno informační hodnotu staršího vyjádření zastupitelstva obce P. brát s rezervou. Navíc žalobkyně uvedla, že ohledně platnosti dohody je veden soukromoprávní spor u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 10 C 22/2022. Soud však nevyhověl návrhu žadatelky na přerušení řízení do doby skončení tohoto sporu, a to jednak proto, že disponovat řízením mohou jen hlavní účastníci, a především proto, že otázka vlastnictví ATS nebyla pro rozhodnutí soudu podstatná.
24. Pro nadbytečnost soud zamítl další navržené důkazy. Konkrétně neprováděl smlouvu o dodávce vody, kalkulaci vodného a fakturu na smluvní pokutu za nadměrný odběr vody, neboť existence a podoba vzájemných smluvních vztahů mezi obcemi není pro posouzení případu podstatná. Žalobkyní zmiňovaný vodohospodářský znalecký posudek ohledně kapacity ATS soud neprováděl proto, že pokud by dospěl k závěru, že potencialita překročení kapacity ATS je důvodem pro účastenství žalobkyně v řízení, nahrazoval by zjišťováním aktuálního stavu činnost správních orgánů. Při jednání předloženou dokumentaci k zápisu nové budovy do katastru nemovitostí (zápisový formulář, kolaudační rozhodnutí ze dne 21. 5. 2001, geometrický plán, stavební povolení ze dne 1. 6. 1995) vztahující se k vodárně soud neprováděl, neboť se nevztahuje ke skutečnostem, které doposud nebyly prokázány (spoluvlastnictví VDJ prokázáno bylo) a které jsou pro věc podstatné (spoluvlastnictví ATS podstatné není). Žadatelkou navržená stanoviska správce vodovodní sítě (společnosti STAVOKOMPLET, spol. s r. o.) a obce Přišimasy již jsou obsahem správního spisu, kterým se dokazování neprovádí. Pakliže žadatelka požadovala obstarání aktuálních stanovisek, pak soud poukazuje na to, že rozhoduje podle právního a skutkového stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Totéž pak platí ohledně doloženého vysvětlení bilancí a návrhu dimenzí vodovodního řádu a kanalizace ze dne 10. 2. 2021, jehož autorem je Ing. arch. K. Š.. Žadatelkou zmiňovaná okolnost, že žalobkyně o řízení věděla (ke kterému nabídla na č. l. 115 soudního spisu na výzvu soudu doložit důkazy, z nichž některé konkretizovala na č. l. 126), je irelevantní, neboť správní orgány žalobkyni za účastníka zjevně nepovažovaly a doručily jí „na vědomí“ až napadené rozhodnutí, a to v zásadě ve stejné době jako účastníkům řízení. S ohledem na existenci jiných důvodů pro zamítnutí žaloby je pak nadbytečné zabývat se případným tvrzeným zneužitím procesního práva ze strany žalobkyně. Proto soud žadatelku nevyzýval k předložení avizovaných důkazů a ani důkazy výslovně označené neprovedl.

Posouzení žaloby

25. Ze správního spisu vyplývá a sporným se nejeví, že žalobkyně (obec H.) a obec P. jsou zásobovány vodou ze společného vodního zdroje (ze studničních vrtů) nacházejícího se na lesním pozemku parc. č. Xg v katastrálním území H.. Na pozemku parc. č. st. Xe v totéž katastrálním území, který se je ve spoluvlastnictví žalobkyně a obce Přišimasy se nachází

stavba technického vybavení (VDJ), která je rovněž v jejich rovnodílném spoluvlastnictví. Vodovody vedoucí z tohoto vodojemu jsou zavedeny jak na území žalobkyně, tak na území obce P., kde má být dle regulačního plánu vybudována nová čtvrť „K.“ o několika desítkách rodinných domů. Dle regulačního plánu je zásobování pitnou vodou nově umístěné čtvrti navrženo z téhož vodního zdroje. Nově vybudovaný vodovod ve čtvrti K. má být tedy dle regulačního plánu napojen na stávající vodovod v obci P..

26. Žalobkyně má za to, že napojení novostaveb v lokalitě K. na společně využívanou vodárenskou soustavu povede k tomu, že obyvatelé žalobkyně budou čelit hrozbě nedostatku pitné vody, a to jak v důsledku hydraulického přetížení studničních vrtů, tak v důsledku technických limitů ATS, která by nově kromě obyvatel žalobkyně měla obsluhovat, a tedy v podstatě pod tlakem pitnou vodu dopravovat rovněž obyvatelům nově vzniknuvší čtvrti v obci P.. Protože je žalobkyně spoluvlastníkem vodojemu, dovozuje, že je i spoluvlastníkem vodárenské soustavy a vody v ní obsažené, a měla tedy být účastníkem stavebního řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žalobkyni však bylo doručeno až napadené rozhodnutí. Jakožto opomenutý účastník, který nebyl o probíhající řízení nijak zpraven, se nemohla v průběhu stavebního řízení brát za svá práva a domáhat se účastenství postupem dle § 28 odst. 1 správního řádu (tj. „tvrdit“ své účastenství), a proto se nyní musí proti napadenému rozhodnutí bránit žalobou ve správním soudnictví.
27. Soud se předně musel zabývat otázkou, zda je žaloba přípustná. Žalovaný je shodně se žadatelkou názoru, že tomu tak není, neboť žalobkyně neuplatnila v řízení před správními orgány řádný opravný prostředek. Jak žalovaný, tak žadatelka je názoru, že žalobkyni byly dokumenty v průběhu stavebního řízení (včetně prvostupňového rozhodnutí) doručeny veřejnou vyhláškou. Dle názoru žalovaného i žadatelky navíc – pokud by bylo pravdou, že žalobkyně byla opomenuta – mohla žalobkyně podat odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí dle § 84 správního řádu.¹ Soud k této připomínce však uvádí, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno „ve prospěch“ žalobkyně, neboť stavbu vodovodu, proti níž brojí a která dle jejího názoru může negativně ovlivnit její obyvatele, vodoprávní úřad nepovolil. Žalobkyně tedy neměla důvod prvostupňové rozhodnutí odvoláním napadat. Toto rozhodnutí však bylo změněno k odvoláním žadatelky, obce Přišimasy a osoby zúčastněné na řízení 2). Za situace, kdy prvostupňové rozhodnutí bylo *na újmu práv* žalobkyně změněno k opravnému prostředku jiného [srov. § 68 písm. a) *in fine* s. ř. s.], nelze tvrdit, že žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, a že je proto její žaloba nepřípustná.
28. Dle soudu nelze tvrdit ani to, že by byla žaloba podána osobou *zjevně* k tomu neoprávněnou [§ 46 písm. c) s. ř. s.]. Žalobkyně, která se domáhá účastenství ve stavebním řízení, dle soudu v žalobě plausibilně prezentovala takové důvody, že nebylo možné žalobu jako *prima facie* nepřípustnou pro zjevnou nemožnost dotčení veřejných subjektivních práv žalobkyně odmítnout. Jinými slovy, tvrzení o zasažení práv žalobkyně a jejích obyvatel stavbou vodovodu v sousední obci obsažená v žalobě nemá soud za zcela zjevně nemyslitelná, a za *a priori* vyloučené tedy nelze mít ani to, že žalobkyně skutečně *mohla*

¹ Dle § 84 odst. 1 správního řádu „[o]soba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpозději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.“

být účastníkem stavebního řízení. S ohledem na to soud žalobkyni do soudního řízení správního „propustil“. Jinou otázkou je však důvodnost žaloby závisící zejména na tom, zda žalobkyně skutečně *byla* účastníkem stavebního řízení, přičemž touto otázkou se soud zabývá níže.

29. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, č. 1787/2009 Sb. NSS, není podmínkou účastenství ve správním řízení vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem. Pro úspěšnost námitky vztahující se k účastenství postačuje **potence dotčení práva**. Pokud by tedy soud dospěl k závěru (nyní již po prostudování správního spisu a po „hlubším“ posouzení žaloby, tedy již v rámci meritorního přezkumu), že některá z práv žalobkyně, která je jakožto obec dle § 2 odst. 2 zákona č. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů povinna pečovat o všestranný rozvoj svého území a potřeby svých občanů, mohla být ve stavebním řízení dotčena, tj. že existuje nikoliv zanedbatelná pravděpodobnost, že napadeným rozhodnutím mohlo být do právní sféry žalobkyně zasaženo, bylo by to důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. V opačném případě by soud, tj. dospěl-li by k závěru o nemožnosti dotčení práv žalobkyně ve stavebním řízení, žalobu zamítl.
30. Argumentace, kterou se žalobkyně domáhá účastenství ve stavebním řízení, je postavena na dvou pilířích: (i) je spoluvlastníkem vodojemu, a v důsledku toho i vodárenské soustavy a vody v ní obsažené, (ii) obyvatelé žalobkyně mohou vzhledem k dlouhodobému nedostatku vody ve vodárenské soustavě čelit hrozbě nedostatku pitné vody. Žalobkyně v replice po uplynutí žalobní lhůty žalobní námitky doplnila o tvrzení, že je dotčena tím, že bude nutno navýšit kapacity ATS, které rovněž spoluvlastní. Toto doplnění ze dne 6. 9. 2021 však soud požaduje i s ohledem na text repliky, podle které žalobkyně tuto skutečnost nově zjistila (viz bod 12 tohoto rozsudku), za nový žalobní bod, o který již žalobu nelze po uplynutí dvouměsíční lhůty od doručení napadeného rozhodnutí rozšiřovat (viz § 72 odst. 1 s. ř. s. a § 71 odst. 2 s. ř. s.).
31. Stavební zákon obsahuje v § 109 zvláštní úpravu účastenství ve stavebním řízení. Taxativní výčet účastníků stavebního řízení má přednost před obecnou úpravou účastenství obsaženou ve správním řádu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 1 As 176/2012 - 130, č. 3159/2015 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud dospěl rovněž k závěru, že „*při určování účastenství v řízení o stavebním povolení k vodním dílům je v první řadě nutno vycházet z vodního zákona (zejména ust. § 115 tohoto zákona)*. Vzhledem k tomu, že vodní zákon pro tato řízení obsahuje jen dílčí právní úpravu, u otázek účastenství, která nejsou vodním zákonem upravena, se použije stavební zákon“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 As 78/2011 - 69).
32. Domáhá-li se tedy žalobkyně toho, že měla být „hlavním“ účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu [patrně proto, že se z důvodu spoluvlastnického práva k vodojemu a dle jejího mínění i k vodárenské soustavě (příp. ATS) a vodě v ní obsažené považuje za *dotčenou osobu, na níž se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu*], uvádí soud, že v daném případě je speciální právní úprava účastenství ve stavebním řízení kombinovaná se speciální právní úpravou účastenství dle vodního zákona a má před aplikací obecné úpravy účastenství v § 27 správního řádu přednost. Dle § 112 odst. 1 věty třetí stavebního zákona „*účastníky řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu* (tj. hlavními účastníky – pozn. soudu) *jsou vždy účastníci řízení podle § 109 písm. a) až d)*.“

33. Skutečnost, že žalobkyně nemohla být účastníkem stavebního řízení jakožto stavebník [§ 109 písm. a) stavebního zákona], je evidentní a zcela nesporná, neboť stavebníkem je žadatelka, nikoliv žalobkyně. Žalobkyně však dle soudu neprokázala ani to, že by byla vlastníkem stavby, na níž má být provedena změna [§ 109 písm. b) stavebního zákona]. Žalobkyně je sice prokazatelně spoluvlastníkem pozemku vodojemu, avšak nijak netvrdila, že by měl být samotný vodojem v důsledku napadeného rozhodnutí nějakým způsobem dotčen.
34. Podle § 509 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů „*liniové stavby, zejména vodovody, kanalizace nebo energetická či jiná vedení, a jiné předměty, které ze své povahy pravidelně zasahují více pozemků, nejsou součástí pozemku. Má se za to, že součástí liniových staveb jsou i stavby a technická zařízení, která s nimi provozně souvisí.*“
35. Vlastnictví samotného vodovodu v obci Přišimasy, na který má být nový vodovod v lokalitě K. napojen, žalobkyně soudu nijak neprokázala. Jen od vlastnictví pozemku, jehož součástí je vodojem, nelze s ohledem na výše citované ustanovení občanského zákoníku dovozovat vlastnictví vodovodu jakožto liniové stavby. Z dokazování naopak vyplývá, že každá z obcí patrně vlastní rozvodnou větev řadu, která zásobuje její území. Vodovod se tedy nebude bezprostředně napojovat na majetek žalobkyně.
36. Jakkoliv je nadbytečné zabývat se vlastnictvím ATS, soud poukazuje na to, že její zkapacitnění doplněním dalšího čerpadla letmo zmiňuje i projektová dokumentace. Napadené rozhodnutí však svým výrokem povolilo žadateli stavbu vodovodu jen v katastrálním území P. (ATS leží v katastrálním území H.). Žalovaný sice též doplnil do prvostupňového rozhodnutí výrok VI, kterým žalobkyni uložil (viz str. 5 napadeného rozhodnutí, bod 2 zdola) jako povinnost a podmínku pro provedení stavby dodržet požadavek správce inženýrské sítě na toto zkapacitnění, to však nelze vykládat tak, že by tím bylo povoleno provedení změny na nemovitosti, jíž je ATS součástí, ve smyslu § 109 písm. b) stavebního zákona. To jednak užívá pojem *změna* ve smyslu nástavby či přístavby staveb, popř. udržovacích prací, nikoliv však stavebních úprav dokončených staveb, které nikdy nevyžadují ani územní souhlas, ani ve smyslu změny v užívání stavby, která vůbec nespadá pod stavební zákon [viz např. komentář k § 109 písm. b) a k § 96 odst. 2 písm. c) stavebního zákona in MALÝ, Stanislav. *Stavební zákon: komentář*. 2., aktualiz. vyd. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2013. Komentáře (Wolters Kluwer ČR).], tedy jen ve smyslu stavebně-právně relevantních činností, pro které je třeba úředního povolení, což osazení dalšího čerpadla do existujícího zařízení nutně není. Především se však citovaný důvod pro účastenství z logiky věci vztahuje *k předmětu žádosti*, tedy stavbě, jejíž výstavbu žadatel požaduje povolit, nikoliv k objektu podmínek, které mu v rámci tohoto povolení správní orgán klade. Jinými slovy, žadateli nebyla povolena změna ATS, a její vlastník tedy není účastníkem řízení podle § 109 písm. b) stavebního zákona [byť by mohl být „vedlejším“ účastníkem podle § 109 písm. e) stavebního zákona – k tomu viz dále].
37. Argumentuje-li žalobkyně, že je „*podílovým spoluvlastníkem s podílem o velikosti id. 1/2 ve vodárenské soustavě obsažené vody*“, uvádí soud, že ani toto tvrzení žalobkyně nijak neprokázala. Žalobkyně totiž nijak neprokázala, že je to ona, kdo podzemní vody ze studničních vrtů odebírá na základě povolení vodoprávního úřadu (§ 8 vodního zákona). Podle žalovaného i žadatelky je to naopak pouze obec P., které bylo vodoprávním úřadem vydáno povolení k nakládání s podzemními vodami odebranými z vodního zdroje, kterým je vodárenská soustava napájena. S tímto tvrzením žalobkyně nijak nepolemizovala. Žalobkyně netvrdila ani to, že by byla vlastníkem některého z pozemků, na nichž má být

stavba nového vodovodu prováděna [§ 109 písm. c) stavebního zákona] či že by na některém z těchto pozemků vlastnila stavbu, popř. že by jí k některému z takto dotčených pozemků nebo na pozemcích umístěných staveb svědčilo právo odpovídající věcnému břemenu [§ 109 písm. d) stavebního zákona].

38. K argumentu, který žalobkyně uplatnila v replice, že by měla být účastníkem již jen z toho titulu, že *„stavba je umístěna z podstatné části v katastrálním území žalobkyně“*, uvádí soud, že má pravdu žadatelka, která na toto tvrzení reagovala odmítavě s tím, že povolená stavba je umístěna pouze v katastrálním území P.. Nový vodovod, který má na vodárenskou soustavu napojit lokalitu K., je umístěn toliko na pozemcích parc. č. Xa, Xb, Xc a Xd v katastrálním území P., čehož si je ale žalobkyně nepochybně vědoma. Žalobkyně tedy „stavbou“ v tomto konkrétním případě pravděpodobně mínila vodárenskou soustavu, resp. vodojem jako celek. Nicméně skutečnost, že se tato provozně související soustava zčásti nachází i na území žalobkyně, ještě nezavdává důvod pro to, aby byla žalobkyně do stavebního řízení přibrána jako účastník.
39. Hlavním účastníkem řízení tedy žalobkyně jistě není.
40. Dle soudu by v případě žalobkyně, která se obává, že v důsledku realizace nového vodovodu v sousední obci nebudou mít její obyvatelé k dispozici dostatek pitné vody, přicházelo by s ohledem na zprostředkující postavení obce (srov. § 2 odst. 2 obecního zřízení) *teoreticky* do úvahy účastenství vedlejší, a to dle § 109 písm. e) stavebního zákona, dle něhož *„[ú]častníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno“*, v kontextu řízení o stavebním povolení vodního díla ve spojení s § 115 odst. 4 vodního zákona, dle něhož *„[ú]častníkem řízení jsou též obce, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí, pokud tento zákon nestanoví jinak.“* (ke vztahu obou ustanovení srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 9 As 78/2011 - 69). V takovém případě by ovšem musela žalobkyně tvrdit a prokázat, že **prováděním stavby** (nikoliv však samotnou budoucí existencí a užíváním) v nové čtvrti vznikajícího vodovodu může být ovlivněno množství nebo kvalita podzemních či povrchových vod na území žalobkyně. O následcích umístění stavby jako takové v posuzovaném řízení totiž vodoprávní úřad ani žalovaný nerozhodovali.
41. Soud připomíná, že je posuzován výsledek *stavebního řízení*, které vycházelo z toho, že pro výstavbu čtvrti K. v P. byl vydán Zastupitelstvem obce P. regulační plán.
42. Dle § 61 odst. 1 stavebního zákona *„[r]egulační plán je závazný pro rozhodování v území, regulační plán vydaný krajem je závazný i pro územní plány a regulační plány vydávané obcemi. Regulačním plánem lze nahradit územní rozhodnutí; v tomto případě se v regulačním plánu stanoví, která územní rozhodnutí nabrazuje. Regulačním plánem nelze nahradit územní rozhodnutí pro záměr, který podléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zvláštního právního předpisu (zvýraznění provedl soud).“*
43. Jak soud uvedl v rámci rekapitulace správního spisu, z regulačního plánu plyne, že tato územně plánovací dokumentace nahrazuje právě mj. územní rozhodnutí o umístění sporného vodovodu, který má vodou zásobovat nové rodinné domy v lokalitě K.. Z textu regulačního plánu přitom jasně vyplývá, že *„[z]ásobení pitnou vodou předmětného území je navrženo z vodojemu (VDJ) H.“* a že nově umísťovaný vodovod má být napojen na stávající vodovod v obci P.. Napadeným rozhodnutím tedy byla povolena stavba vodního díla, která byla předtím již pravomocně umístěna regulačním plánem. Dle § 114 odst. 2

stavebního zákona přitom platí, že „[k] *námítkám účastníků [stavebního] řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.*“

44. Jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu č. 350/2012 Sb., kterým byl novelizován stavební zákon „[v]e stavebním řízení se neřeší věci, o kterých bylo pravomocně rozhodnuto v územním řízení (popř. v uzavřené a účinné veřejnoprávní smlouvě upravující umístění stavby, v regulačním plánu nahrazujícím územní rozhodnutí, popřípadě v územním souhlasu). Umístění stavby na pozemku, její odstupy od hranic pozemku, od dalších staveb – navrhovaných či stávajících a v souvislosti s tím i umístění oken, orientace stavby vzhledem ke světovým stranám, výška stavby, tvar střechy – tím i zastínění sousedních staveb nebo pozemků, přístup ke stavbě, zajištění parkovacích stání pro vozidla a v neposlední řadě účel, kterému má stavba sloužit, jsou při podání žádosti o vydání stavebního povolení již vyřešené. Tomu odpovídá vymezení okruhu účastníků stavebního řízení.“ Soud si tedy v řízení o nyní projednávané žalobě musel položit otázku, zda potencionální dotčení právní sféry žalobkyně samotnou budoucí existencí a provozem nového vodovodu má nějakou souvislost s okruhem otázek posuzovaných ve stavebním řízení (§ 111 stavebního zákona). Odpověď na tuto otázku je záporná. Jak soud uvedl již výše, napadeným rozhodnutím je toliko povolována stavba, která předtím již byla pravomocně umístěna. Účel, ke kterému má vodní dílo napojující budoucí obyvatele čtvrti K. na stávající vodovod sloužit, jasně vyplýval už z regulačního plánu. Namítá-li tedy žalobkyně, že „realizace vodního díla a jeho užívání by vzhledem k dlouhodobému nedostatku vody ve vodárenské soustavě způsobilo žalobkyni závažnou újmu“, jde o námitku, kterou nepochybně měla s ohledem na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* uplatnit již v rámci procesu pořizování regulačního plánu, případně se proti tomuto opatření obecné povahy bránit návrhem na jeho zrušení (resp. zrušení jeho části) u správního soudu. To však žalobkyně neučinila.
45. Je-li pravdou, že obyvatelům žalobkyně může v důsledku sporné stavby napříště hrozit nedostatek pitné vody, jde se o skutečnost, kterou žalobkyně měla argumentovat, když byla stavba umísťována.
46. Nad rámec nutného odůvodnění (vzhledem k opožděnosti tohoto žalobního bodu) však soud uvádí, že uvedené obdobně platí i ohledně možného přímého dotčení práva vlastníka ATS, které by mohlo rovněž zakládat účastenství žalobkyně podle § 109 písm. e) stavebního zákona. Nutnost zkapacitnění ATS doplněním dalšího čerpadla je rovněž výslovně zmíněna již v regulačním plánu. Jestliže proti tomu žalobkyně nebrojila při jeho schvalování ani posléze návrhem na jeho zrušení ve správním soudnictví, nemůže být s takovou námitkou úspěšná v řízení stavebním. Tento závěr neznamená, že by byla žalobkyně zkrácena na právu rozhodovat o osudu společné věci, pakliže skutečně je jejím spoluvlastníkem. Napadené rozhodnutí stavebníkovi uložilo zajistit zkapacitnění ATS jako podmínku výstavby (resp. následné kolaudace) vodovodu, nikterak však nenahradilo souhlas vlastníků s ním. Je toliko na žadatelce, aby si pro splnění této podmínky zajistila souhlas příslušného vlastníka a je na žalobkyni, aby se bránila případnému zásahu do tvrzeného vlastnického práva, pakliže k němu dojde. K tomu však slouží prostředky soukromého práva (srov. zejm. 1126 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

47. Ze shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008 - 68, č. 1787/2009 Sb. NSS, vyplývá, že pro úspěšnost námitky vztahující se k účastenství ve správním řízení postačuje potence dotčení práva. Soud však uzavírá, že žalobkyně neprokázala, že napadeným rozhodnutím, jímž je vydáno toliko stavební povolení a jímž byly stanoveny podmínky pro provedení již regulačním plánem umístěné stavby, může být nějaké její právo, které by mohla v jeho průběhu (ještě) bránit, dotčeno. Za takových okolností soud neshledal, že by žalobkyně byla tím, že s ní správní orgány nejednaly jako s účastníkem, dotčena na svých veřejných subjektivních právech. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
48. S ohledem na výše uvedené se soud pro zjevnou nadbytečnost podrobně nezabýval otázkou, zda žalobkyni byly v průběhu stavebního řízení dokumenty doručeny veřejnou vyhláškou, jak tvrdí žalovaný spolu se žadatelkou, a zda tedy námitky ke stavebnímu záměru, resp. jeho provádění mohla a měla uplatňovat již tehdy. Soud k tomu jen dodává, že z žádného výčtu účastníků řízení (ať již jmenovitého nebo učiněného na základě označení příslušných parcel) nevyplývá, že by správní orgány žalobkyni za účastníka řízení byly považovaly.
49. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.
50. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 29. března 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.